

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Sanctae Radegvndis Ad Episcopos. Hanc initio institutae congregationis suae, pro eius tutela & stabilitate scripsit, Concilioque Turonensi confirmandam absens obtulit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

EPISTOLA
S AN CT Æ R A D E G V N D I S
A D E P I S C O P O S .

Hanc initio institutæ congregationis suæ, pro eius tutela
& stabilitate scripsit, Concilioque Turonenfi
confirmandam absens obtulit.

*Dominis sanctis, & apostolica sede dignissimis in Christo patribus,
omnibus episcopis Radegundis peccatrix.*

Greg. Tur.
lib. 9. c. 42.

CONGR V Æ prouisionis tunc roboraliter ad effectum
tendit exordium, cum generalibus patribus, medi-
cis, ac pastoribus, ouilis sibi commissi causa auribus tra-
ditur, eorumque sensibus commendatur, quorum parti-
cipatio de caritate consilium, de potestate suffragium,
de oratione ministrare poterit interuentum. Et quoniam
olim vinclis laicalibus absoluta, diuina prouidente & in-
spirante clementia, ad religionis normam visa sum volun-
tarie duce Christo translata; ac pronæ mentis studio cogi-
tans etiam de aliarum profectibus, vt annuente Domino
mea desideria efficerentur reliquis profutura, instituyente
atque remunerante præcellentissimo domno rege Clo-
thario, monasterium puellarum Piçtaua vrbe constitui,
conditumque, quantum mihi munificentia regalis est lar-
gita, facta donatione dotaui. Insuper congregationi per
me Christo præstante collectæ regulam, sub qua sancta
Cæsaria deguit, quam sollicitudo beati Cæsarii antistitis
Arelatensis ex institutione sanctorum patrum conuenien-
ter collegit, adsciui. Cui consentientibus beatissimis & hu-
ius ciuitatis, & reliquis pontificibus, electione etiam no-
stræ congregationis, domnam & sororem meam Agne-
tem, quam ab ineunte ætate loco filix colui & eduxi, ab-
batissam institui, ac me post Deum eius ordinationi regu-
lariter obedituram commisi. Cuique formam apostoli-
cam obseruantes, tam ego, quam sorores, de substantia
terrena quæ possidere videbamus, factis chartis tradidi-
mus, metu Anania & Sapphira, in monasterio posita ni-
hil proprium reseruantes. Sed quoniam incerta sunt hu-
manæ conditionis momenta vel tempora, quippe mundo

ANNO
CHRISTI
567.

in finem currente, cum aliqui magis propria quam diuina cupiant voluntati seruire, zelo ducta Dei, hanc suggestionis meae paginam heredibus apostolatus vestri in Christi nomine superstes porrigo vel deuota; & quia praesens non valui, quasi vestris prouoluta vestigiis, epistolae vicarietate prosternor: coniurans per Patrem & Filium & Spiritum sanctum, ac diem tremendi iudicii, (sic representatos vos non tyrannus oppugnet, sed legitimus rex coronet) ut si casu post meum obitum quaecumque persona, vel loci eiusdem pontifex, seu potestas principis, vel alius aliquis, quod nec fieri credimus, congregationem vel suasu maleuolo, vel impulsu iudiciario perturbare tentauerit, aut regulam frangere, seu abbatissam alteram, quam sororem meam Agnetem, quam beatissimi Germani, praesentibus suis fratribus, benedictio consecrauit; aut ipsa congregatio, quod fieri non potest, habita murmuratione mutare contenderit; vel quasdam dominationes in monasterio, vel rebus monasterii, quaecumque persona, vel pontifex loci, praeter quas antecessores episcopi, aut alii me superstitite habuerunt, nouo priuilegio quicumque affectare voluerit, aut extra regulam exinde regredi quis tentauerit, seu de rebus, quas in me praecellentissimus dominus Clotharius, vel praecellentissimi domni reges filii sui contulerunt, & ego ex eius praecceptionis permisso monasterio tradidi possidendum, & per auctoritates praecellentissimorum domnorum regum Chariberti, Guntramni, Chilperici, & Sigeberti, cum sacramentali interpositione, & suarum manuum subscriptionibus obtinui confirmari: aut ex iis quae alii pro animarum suarum remedio, vel sorores ibidem de rebus propriis contulerunt, aliquis princeps, aut pontifex, aut potens, aut de sororibus cuiuslibet persona, aut minuire, aut sibimet ad proprietatem reuocare sacrilego voto contenderit: ita vestram sanctitatem, successorumque vestrorum post Deum pro mea supplicatione, & Christi voluntate, offendens incurrat, ut sicut praedo & spoliator pauperum extra gratiam vestram habeatur, & nunquam de nostra regula, vel de rebus monasterii obsistentibus vobis imminuere valeat aliquid, aut mutare. Hoc etiam deprecans, ut cum Deus praedictam domnam sororem

nostram Agnetem de sæculo migrare voluerit, illa in loco eius abbatissa de nostra congregatione debeat ordinari, quæ Deo & ipsi placuerit, custodiens regulam, & nihil de proposito sanctitatis imminuat, & nunquam propria, aut cuiuscumque voluntas hoc præcipiat. Quod si, quod absit, contra Dei mandatum, & auctoritatem regum, aliquis de superscriptis conditionibus, vobis coram Domino & sanctis eius precabiliter commendatis, agere, aut de persona, aut substantia minuere voluerit, aut memoratæ sorori meæ Agneti abbatissæ molestias aliquas inferre tentauerit, Dei & sanctæ crucis, & beatæ Mariæ incurrat iudicium, & beatos confessores Hilarium & Martinum, quibus post Deum sorores meas tradidi defendendas, ipsos habeat contradictores & persecutores. Te quoque, beate pontifex, successoresque vestros coniuro & deprecor, vt vos, quos patronos in causa Dei diligenter adscisco, si quis, quod absit, extiterit, qui contra hæc aliquid moliri tentauerit, pro repellendo & confutando Dei hoste non pigeat ad regem, ad quem eo tempore locus iste respexerit, vel ad Pictauam ciuitatem, pro re vobis ante Dominum commendata percurrere, & contra aliorum iniustitiam executores & defensores iustitiæ elaborare, vt tale nefas nullomodo suis admitti temporibus rex patiatur catholicus, nec conuelli permittat, quod Dei, & mea, & regum ipsorum voluntate firmatum est. Simule etiam principes, quos Deus pro gubernatione populi post decessum meum superesse præceperit, coniuro per regem cuius regni non erit finis, & ad cuius nutum regna consistunt, qui eis donauit ipsum viuere vel regnare, vt monasterium quod ex permisso & solatio domnorum regum, patris vel aui eorum, construxisse visa sum, & ordinasse regulariter vel dotasse, sub sua tuitione & sermone vna cum Agnete abbatissa iubeant gubernare, & a nullo neque supradictam abbatissam nostram, neque aliquid ad nostrum monasterium pertinens, molestari aut inquietari, vel exinde imminui, aut aliquid mutari permittant: sed magis pro Dei intuitu, vna cum dominis episcopis, ipsi me supplicante coram redemptore gentium, sicut eis commendo, defensari iubeant & muniri: vt in cuius honore Dei famulas protegent, cum defenso-

ANNO
 CHRISTI
 567.

re pauperum, & sponſo virginum perpetualiter æterno
 ſocientur regno. Illud quoque vos ſanctos pontifices, &
 præcellentiffimos domnos reges, & vniuerſum populum
 Chriſtianum coniuro per fidem catholicam, in qua bapti-
 zati eſtis, & eccleſias conſeruatis, vt in baſilica, quam in
 ſanctæ Mariæ dominicæ genitricis honorem cœpimus
 ædificare, vbi etiam multæ ſoroꝛes noſtræ conditæ ſunt
 in requie, ſiue perfectæ, ſiue imperfectæ, cum me Deus de
 hac luce migrare præceperit, corpusculum meum ibi de-
 beat ſepeliri. Quod ſi quis aliud inde voluerit, aut fieri
 tentauerit, obtinente cruce Chriſti, & beata Maria, di-
 uinam vltionem incurrat: & vobis intercurrentibus, in
 loco ipſius baſilicæ merear cum ſororum congregatione
 obtinere loculum ſepulturæ. Et vt hæc ſupplicatio mea,
 quam manu propria ſubſcripſi, in vniuerſalis eccleſiæ ar-
 chiuo ſeruetur, effuſis cum lacrymis deprecor: quatenus
 ſi contra improbos aliquos neceſſitas exegerit, vt veſtra
 deſenſione ſoror mea Agnes abbatiffa, vel congregatio
 eius, ſuccurri ſibi popoſcerint, veſtræ miſericordiæ pia
 conſolatio opem paſtorali ſolicitudine ſubminiſtret: nec
 de me deſtitutas ſe proclamant, quibus Deus præſidium
 veſtræ gratiæ præparauit. Illud vobis in omnibus ante
 oculos reuocantes, per ipſum qui de cruce glorioſa Vir-
 ginem ſuam genitricem beato Ioanni apoſtolo commen-
 dauit, vt qualiter ab illo completum eſt Domini manda-
 tum, ſic ſit apud vos, indigna & humilis domnis meis ec-
 cleſiæ patribus & viris apoſtolicis quod commendo: quod
 cum dignanter ſeruaueritis deſiſitum, meritis participes,
 cuius impletis mandatum, apoſtolicum digne reſparetis
 exemplum.

SVBSCRIPTIO.

Ego Radegundis peccatrix huic inſtitutioni a me factæ manu pro-
 pria ſubſcripſi.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
 SOCIETATIS IESV.

¹ *Epistoła ſanctæ Radegundis.*] Non video quod tempus huic epiſto-
 læ aptius congruat, quam Concilii II. Turonenſis. Cum enim ſcri-
 pta ſit ad epiſcopos illos ipſos, (quod ex illorum reſcripto patet)
 qui Concilio Turonenſi adfuerunt, veriſimile eſt tum ad eos miſſam,

cum vna essent in eo Concilio congregati. Qui hanc in longiora tempora differunt, & post annos 20. paulo ante obitum a sancta Radegunde scriptam volunt, præterquam quod a Gregorio Turonensi refelluntur, qui initio institutæ ab ea congregationis editam docet lib. 9. cap. 39. hoc etiam non animaduertunt, Euphronium episcopum (vt de ceteris qui vna rescribunt nihil dicam) ea tempora non attigisse, totoque amplius decennio sanctæ Radegundis obitum præuertisse.

* *Sub qua sancta Casaria deguit.*] Soror sancti Casarii; aut certe iunior altera, si degit legas. Duæ siquidem eiusdem nominis & muneris Casariæ fuerunt. Vna sancti Casarii germana, quam Casarius frater condito a se monasterio abbatissam præfecit, eique regulam, sub qua cum suis viueret, instituit. Posterior altera, quæ priori, superstitæ adhuc Casario defunctæ, in abbatissæ munere successit, vt auctor est Cyprianus in vita sancti Casarii, quam Casariæ huius rogatu composuit. Ab hac eadem Radegundis regulam Casarii, quam monasterio suo traderet, expetiit.

DECRETVM EPISCOPORVM,
QVOD SVSCEPTA BEATÆ RADEGVNDIS
epistola conscripserunt.

Domina beatissima, & in Christo ecclesiæ filia Radegundi, Euphronius, Prætextatus, Germanus, Felix, Domitianus, Victorius, & Domnolus, episcopi.

Gregor.
Tur. lib. 9.
c. 39.

SOLICITA sunt iugiter circa genus humanum immensa diuinitatis prouisura remedia, nec ab assiduitate beneficiorum suorum quocumque loco vel tempore videntur aliquando seiuncta; cum pius rerum arbiter tales in hereditate culturæ ecclesiasticæ personas vbique disseminat, quibus agrum eius intenta operatione fidei rastro colentibus, ad felicem centeni numeri reditum diuina temperie Christi seges valeat peruenire. Tantum igitur benignitatis eius se passim dispensatio profutura diffundit, vt illud nusquam deneget, quod prodesse multis agnoscit: quarum personarum exemplo sanctissimo, cum iudicaturus aduenerit, habeat in plurimis quod coronet. Itaque cum ipso catholicæ religionis exortu cœpissent Gallicanis in finibus venerandæ fidei primordia respirare, & adhuc ad paucorum notitiam tunc ineffabilia peruenissent Trinitatis dominicæ sacramenta; ne quid hic minus acquireret, quam in orbis circulo prædicantibus